

VIJFENDERTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 35 : 1 – 35

De Leer van de Naastenliefde en van het Geloof.

10714. Het zijn twee dingen die het leven van de mens maken: de liefde en het geloof; de liefde het leven van de wil en het geloof het leven van zijn verstand; vandaar hoedanig de liefde en hoedanig het geloof is, zodanig is het leven.

10715. De liefde van het goede en daaruit het geloof van het ware maken het leven van de hemel; en de liefde van het boze en daaruit het geloof van het valse maken het leven van de hel.

10716. Het Goddelijke van de Heer maakt de hemelen en de hemel is bij ieder volgens de opneming van de liefde en van het geloof uit de Heer.

10717. Bij allen die de liefde en het geloof uit de Heer opnemen, is de hemel, zowel bij de engelen als bij de mensen; daarom komen zij die de hemel in zich hebben, terwijl zij in de wereld leven, in de hemel na hun dood.

10718. Zij die de hemel in zich hebben, willen allen het goede en zij worden verkwikkingen gewaar in het anderen weldoen, maar niet ter wille van zich en van de wereld, maar ter wille van het goede en ter wille van het ware, dat dus moet worden gedaan. Maar zij die de hel in zich hebben, willen allen het boze en zij worden verkwikking gewaar in het anderen boos doen, indien dezen een verkwikking gewaarworden in het weldoen, dan is dit niet ter wille van het goede en het ware, maar ter wille van zichzelf en van de wereld.

10719. De hemel bij de mens is in zijn innerlijke, dus in zijn denken en willen en daaruit in het uiterlijke, wat is in spreken en doen, maar niet in het uiterlijke zonder het innerlijke; want goed spreken en goed doen kunnen alle huichelaars, maar zij kunnen niet goed denken en goed willen.

Onder goed denken en goed willen wordt verstaan dat wat vanuit de liefde van het goede en vanuit het geloof van het ware is.

10720. Wanneer de mens in het andere leven komt, wat terstond na de dood plaatsvindt, dan blijkt of in hem de hemel, dan wel de hel is; maar niet wanneer hij in de wereld leeft; in de wereld immers verschijnt slechts het uiterlijke en niet het innerlijke, maar in het andere leven blijkt het innerlijke; aangezien de mens dan ten aanzien van zijn geest leeft.

10721. Hieruit kan vaststaan, wat de hemel maakt, namelijk de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste en eveneens het geloof, maar dit voor zoveel als het vanuit die liefden het leven heeft.

Daaruit blijkt opnieuw, dat het Goddelijke van de Heer de hemel maakt, want die ene en die andere liefde en het geloof daaruit zijn uit de Heer; en al wat uit de Heer is, is Goddelijk.

10722. De eeuwige gelukzaligheid, die ook de hemelse vreugde wordt genoemd, hebben degenen die in de liefde tot en het geloof in de Heer uit de Heer zijn.

Die liefde en dat geloof hebben in zich deze vreugde; hierin komt de mens, die de hemel in zich heeft, na de dood; ondertussen schuilt zij verborgen in zijn innerlijke.

10723. In de hemelen is er gemeenschap van alle goedheden; de vrede, het inzicht, de wijsheid en de gelukzaligheid van allen worden vergemeenscht met allen, hoewel aan de afzonderlijken volgens de opneming van de liefde en van het geloof uit de Heer; daaruit blijkt, hoe groot de vrede, het inzicht, de wijsheid en de gelukzaligheid in de hemel is.

10724. Zij bij wie die liefde van zich en de liefde van de wereld regeren, weten niet wat de hemel en wat de gelukzaligheid van de hemel is en het schijnt hun ongelooflijk toe dat er een gelukzaligheid in andere liefden dan in de eerstgenoemden bestaat; terwijl toch voor zoveel de gelukzaligheid van de hemel binnentreedt, voor zoveel die liefden als doeleinden worden verwijderd.

De gelukzaligheid die volgt na de verwijdering van die liefden, is zo groot dat zij alle bevattingsvermogen van de mens te boven gaat.

EXODUS 35 : 1 – 35

1. En Mozes vergaderde de gehele gemeente van de zonen Israëls en hij zei tot hen: Deze zijn de woorden die Jehovah heeft geboden om dezelve te doen.
2. Zes dagen zal werk worden gedaan en op de zevende dag zal ulieden heiligheid zijn, sabbat van sabbat voor Jehovah; elk doende op die dag een werk, zal sterven.
3. Gij zult geen vuur aansteken in al uw woningen op de sabbatdag.
4. En Mozes zei tot de gehele gemeente van de zonen Israëls, al zeggende: Dit is het Woord dat Jehovah gebod, al zeggende:
5. Neemt van met u een hefoffer voor Jehovah; een elk vrijwillig in zijn hart zal aanbrengen een hefoffer voor Jehovah, goud en zilver en brons.
6. En hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad en geiten.
7. En vellen van rode rammen en vellen van dassen en houten van Sittim.
8. En olie tot de luchter en specerijen tot de olie der zalving en tot het reukwerk der specerijen.
9. En stenen van Shoham en stenen der vullingen tot de efod en tot de borstlap.
10. En elke wijze van hart onder ulieden, laten zij komen en alle dingen maken die Jehovah heeft geboden.
11. Het habitakel, zijn tent en zijn deksel, zijn haken en zijn planken, zijn stangen, zijn kolommen en zijn voetstukken.
12. De ark en haar stangen, het verzoendeksel en de voorhang des deksels.
13. De tafel en haar stangen en al haar vaten en het brood der aangezichten.
14. En de kandelaar van de luchter en zijn vaten en zijn lampen en de olie van de luchter.
15. En het reukaltaar en zijn stangen en de olie der zalving en het reukwerk der specerijen en het deksel van de deur voor de deur van het habitakel.
16. Het altaar des brandoffers en de rooster van brons die het heeft, zijn stangen en al zijn vaten, het wasvat en zijn voetstuk.

17. De behangselen van de voorhof, zijn kolommen en zijn voetstukken en het deksel van de poort van de voorhof.
18. De pennen van het habitakel en de pennen van de voorhof en de koorden ervan.
19. De klederen der bediening om in het Heilige te bedienen, de klederen der heiligheid voor Aharon de priester en de klederen van zijn zonen om het priesterschap te vervullen.
20. En zij gingen uit, de gehele gemeente van de zonen Israëls van vóór Mozes.
21. En zij kwamen, elke man die zijn hart aandreef en een elk die zijn geest hem vrijwillig bewoog, zij brachten aan het hefoffer voor Jehovah tot het werk van de tent der samenkomst en tot al haar bediening en tot de klederen der heiligheid.
22. En zij kwamen, de mannen met de vrouwen, een elk vrijwillig van hart, zij brachten gesp en ooring en ring en gordel, elk vat van goud en elke man die beweegoffer van goud bewoog voor Jehovah.
23. En elke man bij wie werd gevonden hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad en geiten en vellen van rode rammen en vellen van dassen, zij brachten aan.
24. En elk heffende een hefoffer van zilver en van brons, zij brachten een hefoffer aan voor Jehovah; en een elk, met wie werd gevonden, houten van Sittim voor elk werk der bediening, zij brachten aan.
25. En elke vrouw, wijs van hart, zij sponnen met haar handen en zij brachten aan het gesponnene, het hemelsblauw en het purper en het dubbelgedoopt scharlaken en het fijn lijnwaad.
26. En alle vrouwen, die haar hart aandreef in wijsheid, sponnen geiten.
27. En de vorsten brachten stenen van Shoham en stenen van de vullingen voor de efod en voor de borstlap.
28. En de specerij en de olie voor de luchter en voor de olie der zalving en voor het reukwerk van de specerijen.
29. Elke man en vrouw, die hun hart vrijwillig bewoog om aan te brengen voor elk werk dat Jehovah had geboden om te doen door de hand van Mozes, zij brachten het aan, de zonen Israëls, het vrijwillige voor Jehovah.
30. En Mozes zei tot de zonen Israëls: Ziet, Jehovah heeft met name geroepen Bezaleël, de zoon van Ur, de zoon van Chur, van de stam van Juda.
31. En Hij heeft hem vervuld met de Geest Gods in wijsheid, in inzicht en in wetenschap en in elk werk.
32. En om uit te denken uitdenkingen om te doen in goud en in zilver en in brons.
33. En in snijding van steen om in te vullen en in snijding van hout om te maken in elk werk der uitdenking.
34. En om te leren heeft Hij in zijn hart gegeven, hem en Aholiab, de zoon van Ahisamach, van de stam van Dan.
35. Hij heeft hen vervuld met wijsheid des harten om te maken elk werk van een meester en van een uitdenker en van een borduurder, in hemelsblauw en in purper, in dubbelgedoopt scharlaken en in fijn lijnwaad en van een wever, van hen die elk werk doen en van het die uitdenkingen uitdenken.

INHOUD

10725. In dit hoofdstuk wordt in de innerlijke zin over het geheel gehandeld over alle geslachten van het goede en het ware, die in de Kerk en in de hemel zijn, waaruit de eredienst van de Heer is; dit zijn de dingen die worden aangeduid met de dingen die de zonen Israëls vrijwillig samenbrachten om de tabernakel te maken met alle dingen daarin en verder het altaar des brandoffers, alsmede de klederen van Aharon en van diens zonen.

DE INNERLIJKE ZIN

10726. *Vers 1-3. En Mozes vergaderde de gehele gemeente van de zonen Israëls en hij zei tot hen: Deze zijn de woorden die Jehovah heeft geboden om dezelve te doen. Zes dagen zal werk worden gedaan en op de zevende dag zal ulieden heiligheid zijn, sabbat van sabbat voor Jehovah; elk doende op die dag een werk, zal sterven. Gij zult geen vuur aansteken in al uw woningen op de sabbatdag.*

En Mozes vergaderde de gehele gemeente van de zonen Israëls, betekent alle waarheden en goedheden van de Kerk in de samenvatting; en hij zei tot hen: Deze zijn de woorden die Jehovah heeft geboden om die te doen, betekent het onderricht ten aanzien van het voornaamste van de Kerk, waarop alle dingen betrekking hebben; zes dagen zal werk worden gedaan, betekent de eerste staat van de wederverwekking van de mens door de Heer; en in de hoogste zin van de verheerlijking van het Menselijke van de Heer; en op de zevende dag zal ulieden heiligheid zijn, sabbat van sabbat voor Jehovah, betekent de tweede staat van de wederverwekking van de mens, wanneer hij verbinding heeft met de Heer en in de hoogste zin het éénzijn van het Menselijke van de Heer met het Goddelijke Zelf; een elk doende op die dag een werk, zal sterven, betekent de geestelijke dood voor hen die worden geleid door henzelf en door hun liefden en niet door de Heer; gij zult geen vuur aansteken in al uw woningen op de sabbatdag, betekent dat niets van de eigenliefde, dus die van zich en van de wereld, in alle en de afzonderlijke dingen van de mens die uit de Heer zijn, moet verschijnen.

10727. En Mozes vergaderde de gehele gemeente van de zonen Israëls; dat dit alle waarheden en goedheden van de Kerk in de samenvatting betekent, staat vast uit de betekenis van de gemeente van de zonen Israëls, dus alle waarheden en goedheden van de Kerk in de samenvatting, nrs. 7830, 7843; dus wordt met die gemeente vergaderen, de opsomming van alle dingen aangeduid; in wat volgt immers worden alle dingen opgesomd die de zonen Israëls samenbrachten om te maken de tabernakel met alle dingen daarin en verder het altaar van het brandoffer en ook de kleding van Aharon en van zijn zonen en met die dingen worden alle geslachten van het goede en het ware aangeduid, waaruit de Kerk is.

10728. En hij zei tot hen: Deze zijn de woorden die Jehovah heeft geboden om die te doen; dat dit betekent het onderricht ten aanzien van de belangrijkste dingen van de Kerk, waarop alle dingen betrekking hebben, staat vast uit de betekenis van zeggen, dus onderrichten, waarover in nr. 10280; en uit de betekenis van de woorden die Jehovah heeft geboden om te doen, namelijk het voornaamste ware dat in elk geval in acht moet worden genomen. Dat dit wordt aangeduid, is omdat die dingen worden gezegd van de sabbat, dat het allerbelangrijkste uitbeeldende was, dus het voornaamste Ware waarop alle dingen betrekking hebben; want de uitbeeldingen van de Kerk bij de Israëlitische natie waren de waarheden in de laatste orde.

Met de uitbeeldingen immers is het als volgt gesteld: de dingen die in de natuur verschijnen, in het drievoudige rijk ervan, zijn de laatste dingen van de Goddelijke Orde; daarin immers

vinden alle dingen van de hemel, die de hemelse en geestelijke dingen worden genoemd, hun grens; vandaar is het, dat de uitbeeldende Kerk was ingesteld en zulke zaken waren bevolen die in de laatste dingen geheel en al de hemel zouden uitbeelden met alle waarheden en goedheden daar en die uitbeeldingen, waren de vormen vanuit zulke dingen die in de natuur zijn, zoals de tabernakel omgeven met gordijnen, de tafel daarin waarop de broden der aangezichten lagen, de kandelaar met de luchters, het altaar waarop de rokingen plaatsvonden, de klederen van Aharon met de borstlap uit kostbare stenen en nog andere dingen; wat zulke dingen uitbeeldden, is getoond in wat voorafgaat.

10729. Zes dagen zal werk worden gedaan; dat dit betekent de eerste staat van de wederverwekking van de mens door de Heer en in de hoogste zin van de verheerlijking van het Menselijke van de Heer, staat vast uit de betekenis van de zes dagen die dan de zevende of de sabbat voorafgaan en waarin het werk zal worden gedaan, dus de eerste staat van de wederverwekking van de mens door de Heer, welke staat er is wanneer de mens in waarheden is en daardoor wordt geleid tot het goede en dan in de worstelingen, nrs. 8510, 8888, 9431, 10360.

Dat het ook is de staat van de verheerlijking van het Menselijke van de Heer, toen Hij in de wereld was en vanuit het Goddelijk Ware heeft gestreden tegen de hellen en alle dingen daar en in de hemelen in de orde heeft hersteld, zie nr. 10360.

Er zijn immers twee staten voor de mens wanneer hij wordt wederverwekt door de Heer, een vroegere wanneer hij in de waarheden is en door die waarheden wordt geleid tot het goede en een latere, wanneer hij in het goede is en vanuit het goede het ware ziet en liefheeft.

De mens wordt in de eerdere staat weliswaar door de Heer geleid, want handelen vanuit waarheden is vanuit de dingen die zijn bij de mens, maar handelen vanuit het goede is handelen uit de Heer.

Daaruit blijkt, dat de mens voor zoveel als hij zich door het goede tot de waarheden laat leiden, voor zoveel door de Heer en tot de Heer wordt geleid; er is immers actie en reactie in alle dingen die verbonden zijn; het agerende is het goede en het reagerende is het ware; maar nooit reageert het ware vanuit zich, maar vanuit het goede; voor zoveel als vandaar het ware het goede opneemt, voor zoveel reageert het en voor zoveel als het reageert, voor zoveel wordt het daarmee verbonden.

Daaruit volgt ook dat de Heer, voordat de mens met Hem wordt verbonden, hem tot Zich drijft door de waarheden en voor zoveel als de mens zich laat toeleiden, voor zoveel wordt hij verbonden.

De Goddelijke waarheden immers zijn zodanig, dat zij aan het goede kunnen worden aangepast, aangezien waarheden ontstaan vanuit het goede; daarvandaan nu heeft de mens de doorvatting, die in zich een reagerende is.

Zich door de waarheden tot het goede laten drijven of toeleiden, is leven daarnaar.

Deze woorden zijn gezegd, opdat men enigermate zal weten hoe het is gesteld met de eerste staat van de mens die wordt wederverwekt, die wordt aangeduid met de zes dagen van arbeid.

10730. En op de zevende dag zal ulieden heiligheid zijn, sabbat van sabbat voor Jehovah; dat dit betekent de tweede staat van de wederverwekking van de mens, wanneer hij verbinding heeft met de Heer en dat het in de hoogste zin het één-zijn van het Menselijke van de Heer met het Goddelijke Zelf betekent, staat vast uit de uitbeelding van de sabbat, namelijk de tweede staat van de wederverwekking van de mens, wanneer de mens in het goede is en zo door de Heer wordt geleid, nrs. 8510, 8890, 8893, 9274; en in de hoogste zin het één-zijn van het Menselijke met het Goddelijke Zelf in de Heer, waarover de nrs. 8495, 10356, 10367, 10374.

Toen de Heer immers in de wereld was, maakte Hij eerst Zijn Menselijke het Goddelijk Ware, maar toen Hij uit de wereld heenging, maakte Hij Zijn Menselijke het Goddelijk Goede door het één-zijn met het Goddelijke Zelf dat in Hem was.

Dit wordt in de hoogste zin met de sabbat aangeduid, daarom wordt er gezegd: sabbat van sabbat voor Jehovah.

Iets eenders doet de Heer met de mens die Hij wederverwekt; eerst doordrenkt Hij hem met waarheden en daarna verbindt Hij hem door die waarheden met het goede, dus met Zichzelf; dit wordt in de betrekkelijke zin uitgebeeld door de sabbat, want de wederverwekking van de mens is het beeld van de verheerlijking van de Heer, dat wil zeggen, zoals de Heer Zijn Menselijke heeft verheerlijkt, zo verwekt Hij de mens weder.

Met de sabbat wordt in de eigenlijke zin de rust of de vrede aangeduid, omdat de Heer toen Hij Zijn Menselijke met het Goddelijke Zelf heeft verenigd, de vrede had; toen immers hielden de worstelingen op en waren alle dingen in de hemelen en in de hellen in de orde hersteld; en zo had niet alleen Hijzelf de vrede, maar hadden ook de engelen in de hemelen en de mensen op aarde vrede en heil.

Aangezien die twee dingen de universele dingen zelf zijn, waarvan de overige van de Kerk afhangen, wordt daarom de heiliging van de sabbat alleen voorgelegd, waarmee die twee dingen worden aangeduid.

Het universele immers van alle dingen is dat de Heer Zijn Menselijke met het Goddelijke Zelf heeft verenigd en dat daarvandaan de mens de vrede en het heil heeft en het is eveneens het universele, dat de mens moet worden verbonden met de Heer, wat plaatsvindt door de wederverwekking, opdat hij de vrede en het heil zal hebben; eveneens daarom was de sabbat bij de Israëlitische natie het voornaamste uitbeeldende en het voornaamste teken van het verbond met Jehovah, dat wil zeggen, van de verbinding met de Heer, zie de nrs. 10357, 10372; het verbond is de verbinding.

10731. Een elk doende op die dag een werk, zal sterven; dat dit betekent de geestelijke dood voor hen die worden geleid door zichzelf en door hun liefden en niet door de Heer, staat vast uit de betekenis van de werken op de sabbatdag, namelijk geleid worden door zichzelf en door zijn liefden en niet door de Heer, nrs. 8495, 10360, 10362, 10364; en uit de betekenis van sterven, te weten de verdoemenis of de geestelijke dood, nrs. 6119, 9008.

Zij die door zichzelf en door hun liefden worden geleid, geloven niet in de Heer, want in de Heer geloven is uit Hem en niet uit de mens zelf.

Vandaar is het, dat zij het één-zijn van Zijn Menselijke en Zijn Goddelijke Zelf voor niets achten en eveneens achten zij de wederverwekking door de Heer voor niets; en zo achten zij dus eveneens de waarheden van de Kerk voor niets.

Zij zeggen immers in zichzelf: wat zijn zulke dingen, ofwel wat maakt het uit of wij die dingen weten, ja zelfs of wij ze denken en ze verlangen; leven wij niet zoals de anderen, welk verschil is er?

Dat zij zo denken, is omdat zij vanuit het leven van de wereld en niet vanuit het leven van de hemel denken.

Het leven van de hemel is voor hen iets dat onbekend is en niemand kan vanuit het onbekende denken, daarom kunnen degenen die zodanig zijn niet worden gezaligd, want zij hebben de hemel niet in zich, daarom kunnen zij ook niet in de hemel zijn; hun innerlijke dingen stemmen daarmee niet samen; want er is, indien deze niet door de Heer tot het beeld van de hemel waren geschikt, geen verbinding met de hemel.

Zodanig zijn zij die deze universele dingen ontkennen.

Het is deze staat van de mens, die wordt aangeduid met de werken op de sabbatdag en hun geestelijke dood met hun natuurlijke dood.

10732. Gij zult geen vuur aansteken in al uw woningen op de sabbatdag; dat dit betekent dat niets van de eigenliefde, namelijk die van zich en van de wereld, dan in alle en de afzonderlijke dingen van de mens die uit de Heer zijn, moet verschijnen, staat vast uit de betekenis van het vuur, dus de liefde in de ene en de andere zin, nrs. 6832, 7324, 7575, 9041, hier de eigenliefde, dus de liefde van zich en van de wereld, waaruit alle begeerte is en al het boze en het valse; uit de betekenis van de woningen van de zonen Israëls, namelijk de goedheden en de waarheden van de Kerk die bij de mens uit de Heer zijn; de woningen immers zijn de innerlijke dingen bij de mens, dus de dingen die van zijn gemoed zijn, zie de nrs. 7719, 7910, 8269, 8309, 10153; hier dus de goedheden en de waarheden die uit de Heer zijn en de zonen Israëls zijn de Kerk, nr. 9340.

Omdat zulke dingen met het vuur worden aangeduid, was het daarom verboden een vuur aan te steken op de sabbatdag.

Hoe het is gesteld met het geleid worden door zichzelf en door zijn liefden en niet door de Heer, zie nr. 10731.

10733. De teksten van vers 4 tot het einde van het hoofdstuk worden zonder ontvouwing voorbijgegaan, aangezien alle en de afzonderlijke dingen die daar staan, eerder zijn ontvouwd in de hoofdstukken 25 tot en met 31, waar gehandeld is over de tabernakel en over alle dingen die daarin zijn en verder over het altaar van het brandoffer en over de klederen van Aharon en van diens zonen; want hier worden slechts daarvanuit zulke dingen opgesomd.

Over de vijfde aardbol in de sterrenhemel

10734. Ik werd nog heengeleid tot een andere aardbol, die in het heelal buiten ons zonnestelsel is, wat plaatsvond door veranderingen van de staat van mijn gemoed, dus ten aanzien van de geest, want, zoals eerder enkele malen is gezegd, de geest wordt niet anders van de ene plaats naar de andere heengeleid dan door veranderingen van de staat van zijn innerlijk, welke veranderingen hem niettemin verschijnen zoals een voortbewegen van plaats tot plaats of zoals reizen.

Die veranderingen hielden voortdurend ongeveer tien uren aan, voordat ik van de staat van mijn leven in de staat van hun leven kwam, dus voordat ik ten aanzien van mijn geest daarheen was voortgeleid.

De staat van het gemoed geleidelijk zo veranderen dat deze de staat van een ander nadert, die zover daarvan afstaat, kan alleen de Heer.

Ik werd naar het oosten gevoerd aan de linkerzijde en ik scheen geleidelijk van het horizontale vlak te worden opgeheven.

Het werd ook gegeven duidelijk de voortgang en de voortbeweging van de vorige plaats waar te nemen, totdat tenslotte niet langer die plaatsen verschenen waarvan ik mij had verwijderd. Ondertussen sprak ik met de geesten die tezamen met mij waren, onderweg over verschillende zaken.

10735. Bij mij was ook een zekere geest die, toen hij in de wereld leefde, een heel pathetische prediker en schrijver was geweest, vanwege de idee over hem in mij, meenden de begeleidende geesten dat hij meer dan de overigen van harte een christen was; want in de wereld wordt een idee opgevat en wordt geoordeeld naar de prediking en naar de geschriften en niet naar het leven indien dit niet verschijnt in de wereld; en indien iets van het leven niet

in overeenstemming verschijnt, dan wordt het toch verontschuldigd, want de idee of het denken en doorvatten over iemand haalt alle dingen naar haar zijde over.

10736. Nadat ik had bemerkt dat ik ten aanzien van de geest in de sterrenhemel was, ver buiten de wereld van onze zon - dit immers kan worden opgemerkt aan de veranderingen van staat en vandaar aan de schijnbare voortdurende voortgang van bijna tien uren - hoorde ik tenslotte geesten spreken, nabij een of andere aardbol, die mij daarna verscheen. Toen ik daarbij was genaderd, zeiden zij na enige gedachtewisseling, dat er soms geesten ergens anders vandaan tot hen komen, die met hen spreken over God en hun denkvoorstellingen verwarren.

Zij toonden ook de weg waarlangs zij komen, waaruit werd doorvat dat zij van de geesten van onze aarde kwamen en toen er aan hen werd gevraagd waarin zij verwarden, zeiden zij: daardoor dat zij zeggen dat men moet geloven in een Goddelijke onderscheiden in drie personen, die zij niettemin één God noemen; en wanneer zij de idee van hun denken onderzoeken, dan vertoont zich die zoals een niet continu maar discreet drievuldige en bij sommigen zoals drie personen die onder elkaar spreken, de een tot de ander; en hoewel zij iedere persoon God noemen en van ieder een ander idee hebben, zeggen zij toch één God. Zij beklaagden zich zeer dat zij hen daardoor verwarden, dat zij drie denken en één zeggen, terwijl men toch moet denken zoals men spreekt en moet spreken zoals men denkt. De prediker die met mij was, werd toen eveneens onderzocht, hoedanig zijn idee was ten aanzien van één God en drie personen.

Hij stelde drie goden voor, maar deze drie, toch één door het continue, maar hij stelde dit drievuldige éne voor als onzichtbaar omdat het Goddelijk is en toen hij dit voorstelde, werd het doorvat dat hij dan alleen dacht over de Vader en niet over de Heer en dat zijn idee ten aanzien van de onzichtbare God geen andere was dan zoals over de natuur in haar eerste dingen, waaruit voortsproot, dus dat het binnenste van de natuur voor hem zijn Goddelijke was geweest.

Men moet weten, dat in het andere leven de denkvoorstelling van eenieder ten aanzien van onverschillig welke zaak zich naar het levende vertoont en dat daardoor eenieder daarnaar wordt onderzocht hoedanig geloof hij heeft; en dat de denkvoorstelling ten aanzien van God de allervoornaamste is, want daardoor vindt, indien zij echt is, de verbinding met de hemel plaats; het is immers het Goddelijke dat de hemel maakt.

10737. Daarop werd hun gevraagd hoedanig idee zijzelf hadden ten aanzien van God; zij antwoordden dat zij geen opvatting hadden van een onzichtbare God, maar van een zichtbare onder de Menselijke vorm en dat zij dit niet alleen weten vanuit de innerlijke doorvatting, maar ook hieruit dat Hij aan hen als Mens is verschenen.

Zij voegden hieraan toe, dat zij, indien zij volgens de idee van sommigen die tot hen kwamen en van de prediker, God als onzichtbaar zouden opvatten, geenszins over God zouden kunnen denken, aangezien het onzichtbare niet in de denkvoorstelling valt.

Ik doorvatte dat het vanwege dit was, omdat het onzichtbare voor hen zonder vorm, dus zonder hoedanigheid was en een idee die zonder die is, ofwel wordt verstrooid ofwel in de natuur valt, die onzichtbaar is.

Nadat ik deze dingen had gehoord, werd het gegeven hun te zeggen, dat zij goed daaraan doen over God in de Menselijke vorm te denken en dat velen van onze aarde eender denken, vooral wanneer zij over de Heer denken en dat de Ouden niet anders hebben gedacht.

Ik vertelde toen van Abraham, van Loth, van Gideon en van Manoach en diens echtgenote en wat er over hen wordt vermeld in ons Woord, namelijk dat zij God hebben gezien onder de Menselijke vorm en dat zij Hem toen gezien hebben en erkend als Schepper van het heelal en Hem Jehovah hebben genoemd en dit eveneens vanuit de innerlijke doorvatting; maar dat

heden ten dage die innerlijke doorvatting in de christelijke wereld is vergaan en slechts blijft aanhouden bij de eenvoudigen die in het geloof zijn.

10738. Voordat deze dingen waren gezegd, hadden zij geloofd, dat ons reisgezelschap ook behoorde tot hen die hen willen verwarren door de idee van drie ten aanzien van God. Daarom zeiden zij, nadat zij deze dingen hadden gehoord, dat door God, Die zij toen de Heer noemden, er ook geesten gezonden waren die hen over Hem leren en dat zij geen bezoekers wilden toelaten die hen verstoren, vooral door drie personen in de Goddelijkheid, aangezien zij weten dat God één is, dus dat het Goddelijke één is en niet een eensgezinde uit drie, tenzij men over God wil denken zoals over een engel, in wie het binnenste van het leven is, dat onzichtbaar is en waar vanuit hij denkt en wijs is en het uiterlijke van het leven, dat zichtbaar is onder de menselijke vorm, waar vanuit hij ziet en handelt; en het voortgaande van het leven, dat de sfeer van de liefde en van het geloof rondom hem is; want iedere geest en engel wordt vanuit de sfeer van het uit hem voortgaande leven doorvat op een afstand hoedanig hij is ten aanzien van de liefde en het geloof en ten aanzien van de Heer, dat het uit Hem voortgaande van het leven het Goddelijke Zelf is, dat de hemelen vervult en die maakt, omdat het is uit het Zijn Zelf van het leven van de liefde en van het geloof.

Nadat zij dit hadden gehoord, werd het gegeven te zeggen dat een zodanig idee ten aanzien van het Drievuldige en tegelijk Ene, samenstemt met de idee van de engelen over de Heer en dat zij is vanuit de leer zelf van de Heer over Zichzelf, want Hij leert dat de Vader en Hij één zijn; dat de Vader in Hem en Hij in de vader is en dat wie Hem ziet, de Vader ziet; en dat wie in Hem gelooft in de Vader gelooft en Hem kent en verder dat de Parakleet, die Hij de Geest der Waarheid noemt en ook de Heilige Geest, voortgaat uit Hem en niet uit Zich maar uit Hem spreekt, onder Wie wordt verstaan het Goddelijke voortgaande.

En verder, dat de idee ten aanzien van het Drievuldige en tegelijk Ene samenstemt met het Zijn en Bestaan van het Leven van de Heer toen Hij in de wereld was.

Het Zijn van Zijn Leven was het Goddelijke Zelf, want Hij was uit Jehovah ontvangen, en het ‘zijn’ van ieders leven is uit hem uit wie hij wordt ontvangen.

Het Bestaan van het Leven vanuit dat Zijn is het Menselijke in de vorm; het ‘zijn’ van het leven van ieder mens, dat hij uit de vader heeft, wordt de ziel genoemd en het ‘bestaan’ van het leven daaruit, wordt het lichaam genoemd.; de ziel en het lichaam stellen één mens samen; de gelijkenis tussen het ene en het andere is zoals dat wat in het streven is en dat wat in de daad daaruit is; de daad immers is het handelende streven en zo zijn de twee één.

Het streven in de mens wordt de wil genoemd en het handelende streven de handeling; het lichaam is het instrument waardoor de wil, die het principale is, handelt.

Het instrumentale en het principale zijn in het handelen tezamen één; dus evenzo de ziel en het lichaam.

Zo’n idee over de ziel en het lichaam hebben de engelen in de hemel; vandaar weten zij, dat de Heer Zijn Menselijke Goddelijk heeft gemaakt vanuit het Goddelijke in Hemzelf, dat voor Hem was de Ziel vanuit de Vader.

Het overal in de christelijke wereld aanvaarde geloof wijkt daarvan ook niet af, want zij leert: Zoals het lichaam en de ziel één mens zijn, zo is ook God en Mens in de Heer één Christus.

Omdat er zo’n één-zijn of zo’n Ene in de Heer is geweest, stond de Heer daarom weder op niet alleen ten aanzien van de ziel, maar ook ten aanzien van het lichaam dat Hij in de wereld heeft verheerlijkt, anders dan enig mens; waarover Hij de discipelen ook onderricht, en zei: *‘Betast Mij en ziet, want een Geest heeft geen vlees en geen beenderen zoals gij Mij ziet hebben’*.

Vandaar is het, dat de Kerk de alomtegenwoordigheid van Zijn Menselijke in het sacrament van het Avondmaal erkent, wat niet kan worden erkend tenzij ook Zijn Menselijke Goddelijk was.

Deze dingen verstonden die geesten goed, want die vallen in het verstand van de engelgeesten; en zij zeiden dat de Heer alleen de mogendheid in de hemelen heeft en dat de hemelen van Hem zijn.

Het werd gegeven hierop te antwoorden dat de Kerk ook dit weet vanuit de mond van de Heer Zelf voordat Hij tot de hemel opklom; Hij zei toen immers: ‘Mij is gegeven alle mogendheid in de hemel en op aarde’.

10739. Het vervolg over deze vijfde aardbol in de sterrenhemel aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 35

